

Ambtelijk Secretaris: dhr. Davy Cinjee Tel: 06 28 31 49 35 e-mail: clienraden@apeldoorn.nl
www.adviesraadvwiapeldoorn.nl

VERSLAG OPENBARE VERGADERING

Nummer: 1905

Datum vergadering: 21-05-2019

Aanwezig: Sjanie Donker, André van Gessel, Frenk Lip, Rinus van der Meer, Manja Pauwels, Rob Rosendal en Frank Schoolderman

namens de gemeente Epe: wethouder Erik Visser, Wendy Pierweijer, Lianne Pol en Willeke van Tongeren (agendapunt 4)

notulist: Davy Cinjee

Afwezig: Pieter de Graaf, Bert de Groot, Pieter Holtrigter, Jacques van Meurs, Hans Stel, Wilma van Teeckelenburgh en Hilda Wetemans

1.	OPENING EN MEDEDELINGEN
	<p>a) Mededelingen van de voorzitter en leden:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>De voorzitter</i> opent de vergadering, en heet alle aanwezigen welkom. Er zijn vandaag zeven leden afwezig: <i>Pieter de Graaf, Bert de Groot, Pieter Holtrigter, Jacques van Meurs, Hans Stel, Wilma van Teeckelenburgh en Hilda Wetemans</i> <p>b) Vaststelling van de agenda:</p> <p>De agenda wordt vastgesteld.</p>
2.	POSTZAKEN
	De postzaken worden ter kennisgeving aangenomen.
3.	VERSLAG VORIGE VERGADERING
	<p>a. <u>Verslag openbare vergadering d.d. 30 april jl.</u> Het verslag wordt vastgesteld.</p> <p>b. <u>Actie- en besluitenlijst</u> Geen op- en/of aanmerkingen.</p> <p>c. <u>Lijst schriftelijke adviezen</u> Afgesproken wordt om 'mondelinge afstemming' in plaats van 'mondelinge adviezen' te hanteren, om op deze wijze verwarring te voorkomen.</p>
4.	LOPEND EN VOORGENOMEN BELEID GEMEENTE EPE (WETHOUDER ERIK VISSTER, WENDY PIERWEIJER, LISANNE POL EN WILLEKE VAN TONGEREN)
	<p><i>De voorzitter heet wethouder Erik Visser en beleidsambtenaren Wendy Pierweijer, Lianne Pol en Willeke van Tongeren van de gemeente Epe welkom in de vergadering.</i></p> <p><i>De voorzitter</i> vertelt dat er vooraf een aantal punten zijn ingediend, en hij stelt voor om deze punten te behandelen. Het eerste onderwerp gaat over de kostenoverschrijding in het sociaal domein, en hoe de gemeente Epe hiermee omgaat. <i>De wethouder</i> vertelt dat in Epe men zich uiteraard ook zorgen maakt over de ontwikkeling van kosten met betrekking tot de jeugdzorg. De huidige situatie in Epe is niet rooskleurig, maar wel van dien aard dat in het verleden (nog voor de decentralisaties) er een reserve is gevormd van zo'n vijf miljoen euro. Voor de omvang van een gemeente als Epe is dat volgens <i>de wethouder</i> best een behoorlijk reserve, en daar kan men op dit moment nog gebruik van maken. Op dit moment is er dus nog wat vet op de botten, maar ook voor de gemeente Epe geldt dat men wel beweegt naar een structureel tekort van zo'n anderhalf miljoen euro per jaar. Volgens <i>de wethouder</i> kun je dan snel uitrekenen hoe lang je het dan nog kunt uitzingen met deze reserve. De tekorten zitten met name bij de jeugdzorg, en men is momenteel bezig met een transformatie om via een andere manier van werken toch te kunnen bezuinigen op die jeugdzorgkosten. Als je kijkt naar de waaromvraag van deze hoge jeugdzorgkosten zit dat volgens <i>de wethouder</i> vooral in meer complexe gevallen en ook een toenemende zorgvraag, dus wat dat betreft volgt Epe ook de landelijke trend. <i>Sjanie Donker</i> vertelt dat zij heeft gelezen dat ook het niet instellen van een budgetplafond voor een groot deel heeft bijgedragen aan deze toenemende tekorten. <i>De wethouder</i> legt uit dat er destijds bewust de keuze is gemaakt om geen plafond in te stellen, want toen hij in zijn vorige ambtsperiode als wethouder jeugdzorg in zijn portefeuille had heeft hij heel bewust de keuze gemaakt om het CJG ook op afstand te houden. Op dat gebied zijn er meerdere modellen mogelijk, en Apeldoorn heeft op dit vlak ook voor een andere modelconstructie gekozen dan Epe. Maar er zijn buurgemeenten die in feite gewoon een ambtenaar aan het hoofd van het CJG hebben staan. <i>De wethouder</i> geeft aan dat men in Epe van mening is dat je dit juist los van de</p>

gemeente moet hebben staan, en dat niet een financiële prikkel de reden moet zijn waarom iemand wel of geen jeugdzorg krijgt. Aan de andere kant is het volgens *de wethouder* natuurlijk wel van belang dat je wel moet kunnen sturen op hetgeen waarmee je grote kosten maakt. Maar in Epe is niet de keuze gemaakt om te zeggen er is sprake van een bepaald plafond, en als het potje op is dan wordt er geen zorg meer geleverd. *Sjanie Donker* vraagt of er dan ook niet een bepaalde resultaatverplichting is ingesteld? *De wethouder* vertelt dat je nu wel steeds meer gaat krijgen dat je van de instellingen zou willen weten wat is nu het effect van een bepaalde behandeling? Deze vraag leeft op dit moment bij bijna alle wethouders in het land. En daar is op dit moment eigenlijk nog te weinig zicht op. *Wendy Pierweijer* vult aan dat zij deze ochtend aanwezig is geweest bij een bijeenkomst over de Effectencalculator, en dat is ook een instrument om effecten mee te meten. Bij de jeugdzorg speelt ook de vraag of de kosten die ermee gemoeid zijn ook de effecten bereiken op de langere termijn. Tijdens de bijeenkomst werden er tien casussen met hoge zorgkosten eruit gehaald, en die kwamen op tafel om te bespreken met mensen die erbij betrokken zijn geweest. *Wendy Pierweijer* geeft aan dat de cliënten hier zelf niet bij aanwezig waren, dit is wel een optie bij de Effectencalculator, maar daar is nu niet voor gekozen omdat het gesprek echt over kosten gaat en het dan vervelend is om in die zin over cliënten te spreken in het bijzijn van cliënten. Maar via deze werkwijze wordt echt in kaart gebracht wat is er nu ingezet, wat is er gebeurd, en had dat ook anders gekund; dus ook gericht op leerpunten.

De wethouder geeft aan dat hij tegelijkertijd ook meer zou willen zien wat nu het verschil is tussen bepaalde organisaties en instellingen, en dat is eigenlijk nu ook nog te weinig zichtbaar. Want hoe je het wendt of keert, die zorginstellingen hebben er ook een bepaald belang bij om zo lang mogelijk een kind in de zorg te houden, en dat is een omgekeerde prikkel eigenlijk. *Sjanie Donker* vertelt dat zij onlangs ook berichten vernam dat gemeenten overwogen om de jeugdzorg weer terug te geven aan de landelijke overheid, is daar ook overleg over op landelijk VNG niveau? *De wethouder* legt uit dat daar zeker op landelijk niveau met elkaar over wordt gesproken, en hij heeft begrepen dat er wel een financiële compensatie vanuit het Rijk lijkt aan te komen, maar dat zal maar voor een deel het tekort kunnen verminderen. Dus er wordt ook zeker veel druk uitgevoerd richting het ministerie vanuit de gemeenten. Onlangs is er ook een open brief vanuit de VNG gestuurd ondertekend door de betrokken wethouders, dus het is absoluut een thema dat landelijk en binnen de VNG hoog op de agenda staat.

Aanvullend geeft *de wethouder* aan dat je van geleerden sowieso ook wel hoort dat we de zaken op dit moment ook veel meer problematiseren dan bijvoorbeeld twintig jaar geleden het geval was. Dus dat er heel snel, ook vanuit de ouders, een medisch stempeltje wordt geplakt. *Wendy Pierweijer* geeft aan dat dit ook een aandachtspunt is, het normaliseren, en of daar wellicht in het preventieve veld ook meer aan gedaan kan worden voordat direct de stap richting de medicalisering wordt gemaakt. Ten slotte geeft *de wethouder* aan dat hij het ook wel een hele spannende vindt dat het op dit moment in Nederland dus echt uitmaakt in welke gemeente je woont. Hij vertelt dat als hij thuis een probleem met een van zijn kinderen zou hebben, dan maakt het heel veel uit of je nu in Epe woont of in Zutphen woont. Politiek gezien heeft hij daar wel een mening over, maar dat is ook gewoon het gevolg van de decentralisaties.

Manja Pauwels vraagt of bezuinigingen naar aanleiding van de geconstateerde tekorten, plaatsvinden in het hele sociaal domein? *De wethouder* geeft aan dat je natuurlijk spreekt over de totale gelden voor de decentralisaties, maar als je onderscheidend kijkt dan is er sprake van een budget voor de oude Wmo 2007 en daar komt men volgens *de wethouder* financieel altijd wel goed uit, en daarmee heeft men ook het eerder benoemde reserve kunnen vormen. Bij de Wmo 2015 is nu wel een doorlopende stijging qua kosten waarneembaar, maar daar komt men ook nog wel mee uit. Kijkend naar de Participatiewet, de middelen die de gemeente Epe ontvangt voor het sw-bedrijf gaan een op een naar Werkbedrijf Lucrato. En dat geldt voor Apeldoorn en Heerde ook, en als je kijkt naar de activiteiten die vanuit de Participatiewet komt men daar tot op heden ook nog redelijk mee uit. Er is geen sprake van een tekort op de BUIG. Wel is het volgens *de wethouder* ook heel belangrijk, en daar wordt ook echt op ingestoken, om mensen met een grotere afstand tot de arbeidsmarkt aan het werk te krijgen. Daar zijn ook middelen voor vrijgespeeld. Een voorbeeld waarop wordt ingezet zijn bijvoorbeeld de mensen met

een niet-Nederlandse achtergrond die bij de gemeente Epe in de kaartenbak zitten en momenteel niet aan het werk komen. Terwijl feitelijk gezien deze mensen wellicht nog wel dertig jaar effectief aan het werk kunnen gaan. Dat zou voor henzelf goed zijn, maar natuurlijk ook gelet op de financiële prikkel voor de gemeente. Samen met Werkbedrijf Lucrato zal daar een lokale werkclub voor worden opgericht.

Rob Rosendal vraagt naar de invulling van beschut werkplekken in Epe, heeft de gemeente Epe daar genoeg mensen voor beschikbaar om deze plekken mee in te kunnen vullen? *De wethouder* legt uit dat de gemeente Epe direct vanaf 1 januari 2015 alle plekken die men beschikbaar had ook financieel direct beschikbaar heeft gesteld. Dat is nog steeds het geval, en dat verandert ook niet. Maar als het gaat om de invulling van deze plekken loopt Epe wel achter. Als je kijkt naar de regio van Werkbedrijf Lucrato dan doet men het wel goed ten opzichte van de rest van Nederland, maar als je feitelijk kijkt naar de beschut werkplekken die er beschikbaar zijn, dan zijn die niet in zijn totaliteit ingevuld. *Sjanie Donker* vraagt waar dit aan ligt. *De wethouder* vertelt dat hij denkt dat er wel heel veel mensen hiervoor in aanmerking zouden kunnen komen, maar dat de vereisten zo zwaar omschreven zijn dat dit niet gebeurt. *De wethouder* geeft aan dat er weleens werd gezegd dat op het moment dat je nog de mogelijkheid hebt om bonsai boompjes te snoeien, terwijl er tegelijkertijd daar helemaal geen werk in te vinden is, dan kom je desalniettemin toch niet in aanmerking voor een beschut werkplek. *Rob Rosendal* vraagt waar deze doelgroep dan blijft; is de deze doelgroep goed in beeld? Want deze groep mensen zit daardoor ook wellicht gewoon in de bijstand. *De wethouder* legt uit dat er op dit vlak sinds 2015 wel het een en ander is gebeurd. In vergelijking met de beginfase is het nu wel zo dat er meer beschut werkplekken worden ingevuld. Zo zit de directeur van Werkbedrijf Lucrato ook in het bestuur van Cedris, en deze organisatie heeft hierover ook veel afstemming met de betrokken staatssecretaris; dus er gebeurt wel het nodige en je ziet wel dat er meer mensen beschut gaan werken. Maar *de wethouder* benadrukt dat men er inderdaad nog niet is. Het probleem is inderdaad dat mensen in de bijstand belanden, en dat leidt ook tot ongelukkigheid bij deze mensen. Want een dergelijke werkplek biedt ook een bepaalde invulling van je levensbestaan. *Rob Rosendal* vertelt dat het gewoon zeer complex is om deze mensen te vinden, en hij vraagt hoe urgent het voor de gemeente Epe is om hier wel werk van te maken. *De wethouder* legt uit dat dit zeker urgent is, en dat geldt niet alleen voor de gemeente Epe maar ook voor de gemeente Apeldoorn. Je ziet op dit moment bijvoorbeeld ook veel jongeren die achttien jaar zijn en vanuit het praktijkonderwijs uitstromen, en vervolgens vastlopen. Deze jongeren zijn volgens *de wethouder* vaak nog heel erg leerbaar, dus daar wil men nu ook samen met Werkbedrijf Lucrato sterk op richten; hoe kun je nu dat onderwijs goed koppelen aan de doorontwikkeling naar werk? Dus het is absoluut een thema dat op de agenda staat, en waar men mee aan de slag gaat. *Manja Pauwels* vraagt hoeveel beschut werkplekken de gemeente Epe momenteel beschikbaar heeft, en hoeveel er daadwerkelijk zijn ingevuld. *Wendy Pierweijer* legt uit dat er zeven plekken beschikbaar zijn, en dat er nu twee zijn ingevuld. *De voorzitter* blijft het toch opmerkelijk vinden dat je een aantal beschut werkplekken ter beschikking hebt, en je tegelijkertijd ook veel mensen in de bijstand hebt die waarschijnlijk ook graag willen werken, maar dat die mogelijkheden dan toch niet benut kunnen worden. *De wethouder* legt uit dat dit ook een van de aandachtspunten is als het gaat om de werkwijze gericht op mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt; misschien moet men zelf ook nog eens verder en dieper de kaartenbak in om te screenen of dit nu mensen zijn die voor die beschut werkplekken in aanmerking zouden kunnen komen. *Rob Rosendal* vertelt dat er weleens wordt gesproken over een bepaald 'granieten bestand' bij de gemeente, als je dan kijkt naar Epe hoe groot is dit betreffende bestand? *De wethouder* legt uit dat dit in Epe relatief beperkt is. Er zitten zo'n 470 mensen in de bijstand, en dat is een vrij constant aantal. *De wethouder* vertelt dat er ook gewoon sprake is van een groep mensen binnen dit bestand die daar ook heel moeilijk uit los kan komen, en voor hen is het vrijwel onmogelijk om een baan te vinden. Volgens *de wethouder* is dit aantal voor de gemeente Epe niet veel, maar als je kijkt naar het aantal statushouders dat hier ook nog onder valt; dan is daar nog wel een slag in te maken, en zijn er zeker ook kansen om hen aan het werk te krijgen. *Willeke van Tongeren* vult aan dat uit onderzoekcijfers ook blijkt dat zo'n 6% van de mensen uit het granieten bestand uiteindelijk nog richting werk kan gaan. Dit

	<p>lage percentage hangt ook samen met het feit dat er ook veel psychische problematiek achter zit. Daarbij is het ook niet perse de doelstelling om mensen aan het werk te krijgen, maar deze mensen kunnen ook ondersteund worden met een opleiding, een vorm van dagbesteding of een andere ontwikkeling zodat men gelukkiger in het leven staat. Het belangrijkste uitgangspunt is dat mensen mee gaan doen.</p> <p><i>De wethouder</i> legt uit dat als je kijkt naar de financiële tekorten van Werkbedrijf Lucrato die de betrokken gemeenten moeten ophoesten, dan heeft de gemeente Epe daarin wel een andere weg gekozen dan de gemeenten Apeldoorn en Heerde. Deze twee gemeenten reserveren vanuit hun begroting daar een bepaald bedrag voor, maar Epe heeft ervoor gekozen om vanuit het bestand meer mensen aan het werk te krijgen, om zo op basis van mindere bijstand uitgaven middelen te reserveren vanuit de BUIG om het tekort bij Werkbedrijf Lucrato mee te financieren.</p> <p>Een ander gesprekspunt dat van tevoren is ingediend is de vraag hoe <i>de wethouder</i> aankijkt tegen de samenvoeging van de Adviesraad VWI en de Adviesraad Wmo. <i>De wethouder</i> geeft aan dat hij daar duidelijk over kan zijn, daar is hij op dit moment niet bij betrokken, en daar heeft hij recent ook ambtelijk de afstemming over gezocht. Inmiddels heeft hij wel kennis genomen van de notitie die door de beide adviesraden is vastgesteld, en dan constateert <i>de wethouder</i> dat dit stuk toch al vrij uitgewerkte voorstellen bevat. Dit heeft ook gevolgen voor de afvaardiging vanuit Epe in de adviesraad, en aangezien Epe op het gebied van werk en inkomen ook nauw samenwerkt met Apeldoorn, is hij van mening dat Epe hier meer bij betrokken moet zijn. Om ook te voorkomen dat er straks al een kant en klare blauwdruk ligt, zonder verdere inspraak uit Epe. <i>De voorzitter</i> geeft aan dat hij het standpunt van <i>de wethouder</i> begrijpt, maar legt uit dat de notitie ook nog zowel ambtelijk als bestuurlijk in Apeldoorn afgestemd moet worden. <i>De ambtelijk secretaris</i> vult aan dat er inderdaad sprake is van een notitie en een bijbehorend ongevraagd advies dat door de adviesraden is vastgesteld. Het advies vanuit de adviesraden luidt om de adviesraden samen te voegen, en de notitie is een idee of voorstel als het gaat om de vraag hoe je dit zou kunnen doen. Uiteindelijk is het aan de betrokken gemeenten om dit wel of niet op deze wijze uit te werken. <i>De ambtelijk secretaris</i> neemt het signaal in ieder geval mee dat het van belang is om ook de betrokken beleidsambtenaren uit Epe en Heerde goed aan te haken in het vervolgproces.</p> <p><i>De wethouder</i> vertelt dat hij ook nog een vraag heeft ontvangen over het vervolg van de collectieve zorgverzekering, nu het contract met Menzis na dit jaar afloopt. <i>De wethouder</i> geeft aan dat hij zeer content was met de specifieke afspraak die de gemeente Epe destijds met Menzis had gemaakt, die was namelijk iets anders dan de afspraak tussen Menzis en de gemeente Apeldoorn. <i>De wethouder</i> legt uit dat de polis van Epe namelijk nog iets ruimer was, en dat is ook het voordeel van het feit dat je als lokale gemeente ook lokaal beleid kunt maken. Als het gaat om het vervolg dan moet <i>de wethouder</i> daar nog verder over bijgepraat worden. Hij had gehoopt dat er een alternatieve verzekeraar zou zijn, en als dat niet haalbaar zou zijn om het dan op een andere manier te compenseren (wel in lijn met de huidige collectieve ziektekostenverzekering). Maar de precieze uitwerking is op dit moment nog niet duidelijk. Wel is duidelijk dat er geen andere verzekeraar is gevonden die een dergelijke collectieve ziektekostenverzekering kan bieden, dus deze constructie komt wel ten einde. <i>Lisanne Pol</i> vult aan dat zij wel weet dat er nauwe contacten bestaan tussen de betrokken beleidsambtenaren uit Apeldoorn en Epe ten aanzien van dit vraagstuk, dus men houdt elkaar op de hoogte en men weet van elkaar naar welke alternatieven er worden gekeken.</p> <p><i>De voorzitter bedankt wethouder Erik Visser, Wendy Pierweijer, Lisanne Pol en Willeke van Tongeren voor hun aanwezigheid en bijdragen in de vergadering.</i></p>
5.	RONDVRAAG EN SLUITING
	<p><i>De voorzitter bedankt iedereen voor de aanwezigheid en sluit deze openbare vergadering.</i></p>